

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Commissie	
93/C 62/01	Ecu	1
93/C 62/02	Gemiddelde prijzen en representatieve prijzen van tafelwijnsoorten op de verschillende commercialisatiecentra	2
93/C 62/03	Mededeling van de Commissie overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3831/90 van de Raad van 20 december 1990 houdende toepassing van algemene tariefpreferenties voor het jaar 1991 voor bepaalde industrieproducten van oorsprong uit ontwikkelingslanden (verlengd voor 1993 bij Verordening (EEG) nr. 3917/92)	3
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
93/C 62/04	Zaak C-10/93: Beroep, op 13 januari 1993 ingesteld door Koyo Seiko Co. Ltd tegen Raad van de Europese Gemeenschappen	4
93/C 62/05	Zaak C-24/93: Verzoek van het Landgericht Kleve van 30 december 1992 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Commerzbank Aktiengesellschaft, filiaal Wesel, en W. Hendriksen-Kieninger	5
93/C 62/06	Zaak C-31/93: Beroep, op 2 februari 1993 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België	5
93/C 62/07	Doorhaling van zaak C-335/91	6

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

93/C 62/08	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 29 januari 1993 in zaak T-86/91: R. Wery tegen Europees Parlement (<i>Ambtenaar — Voorwaarden voor toekenning van schooltoelage</i>)	6
93/C 62/09	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 11 februari 1993 in zaak T-22/91: I. Raiola-Denti en anderen tegen Raad van de Europese Gemeenschappen (<i>Ambtenaar — Intern vergelijkend onderzoek tot „berwaarding” — Besluit van de jury — Schending van de aankondiging van vergelijkend onderzoek — Motivering — Nietigverklaring</i>)	6
93/C 62/10	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 28 januari 1993 in zaak T-53/92: M. Piette de Stachelski tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (<i>Ambtenaar — Niet-ontvankelijkheid</i>)	7
93/C 62/11	Zaak T-9/93: Beroep, op 20 januari 1993 ingesteld door Schöller Lebensmittel GmbH & Co. KG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	7
93/C 62/12	Zaak T-10/93: Beroep, op 21 januari 1993 ingesteld door X tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	8
93/C 62/13	Zaak T-11/93: Beroep, op 1 februari 1993 ingesteld door B. Keller tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	9

 II *Vorbereidende besluiten*
Commissie

93/C 62/14	Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van handelsnormen voor bepaalde melkvetten en andere vetten dan melkvetten alsmede voor uit plantaardige en dierlijke produkten samengestelde vetten	10
------------	---	----

 III *Bekendmakingen*
Commissie

93/C 62/15	Studies in de Visserijsector	11
------------	--	----

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU (1)

3 maart 1993

(93/C 62/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank	39,9799	US-dollar	1,18582
Deense kroon	7,44279	Canadese dollar	1,47694
Duitse mark	1,94107	Yen	138,409
Griekse drachme	262,196	Zwitserse frank	1,79533
Peseta	139,476	Noorse kroon	8,25508
Franse frank	6,58604	Zweedse kroon	9,11836
Iers pond	0,798585	Finse mark	7,04969
Lire	1855,79	Oostenrijkse schilling	13,6571
Gulden	2,18297	IJslandse kroon	76,6632
Escudo	178,181	Australische dollar	1,67560
Pond sterling	0,813765	Nieuwzeelandse dollar	2,25013

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(1) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB nr. L 189 van 4. 7. 1989, blz. 1).

Besluit 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

Gemiddelde prijzen en representatieve prijzen van tafelwijnsoorten op de verschillende commercialisatiecentra

(93/C 62/02)

(Vastgesteld op 2 maart 1993 in toepassing van artikel 30, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 822/87)

Commercialisatiecentra	Ecu per % vol/hl	Commercialisatiecentra	Ecu per % vol/hl
R I		A I	
Heraklion	geen notering	Athene	geen notering
Patras	geen notering	Heraklion	geen notering
Requena	1,746	Patras	geen notering
Reus	geen notering	Alcázar de San Juan	geen notering
Villafranca del Bierzo	geen notering ⁽¹⁾	Almendralejo	geen notering
Bastia	geen notering	Medina del Campo	geen notering ⁽¹⁾
Béziers	2,957	Ribadavia	geen notering
Montpellier	3,014	Vilafranca del Penedés	geen notering
Narbonne	3,103	Villar del Arzobispo	geen notering ⁽¹⁾
Nîmes	3,065	Villarrobledo	geen notering ⁽¹⁾
Perpignan	geen notering	Bordeaux	geen notering
Asti	geen notering	Nantes	geen notering
Firenze	1,623	Bari	geen notering
Lecce	geen notering	Cagliari	geen notering ⁽¹⁾
Pescara	geen notering	Chieti	geen notering ⁽¹⁾
Reggio Emilia	geen notering ⁽¹⁾	Ravenna (Lugo, Faenza)	1,947
Treviso	2,040	Trapani (Alcamo)	1,762
Verona (voor de lokale wijnen)	geen notering	Treviso	2,156
Representatieve prijs	2,891	Representatieve prijs	1,935
R II			
Heraklion	geen notering		
Patras	geen notering		
Calatayud	geen notering		
Falset	geen notering ⁽¹⁾		
Jumilla	geen notering ⁽¹⁾		
Navalcarnero	geen notering ⁽¹⁾		
Requena	geen notering		
Toro	geen notering ⁽¹⁾		
Villena	geen notering ⁽¹⁾		
Bastia	geen notering	A II	
Brignoles	geen notering	Rheinfalz (Oberhaardt)	32,224
Bari	geen notering	Rheinhessen (Hügelland)	34,407
Barletta	geen notering	De wijnbouwstreek van de Luxemburgse Moezel	geen notering ⁽¹⁾
Cagliari	geen notering	Representatieve prijs	33,771
Lecce	geen notering		
Taranto	geen notering		
Representatieve prijs	geen notering ⁽¹⁾		
	Ecu/hl	A III	
		Mosel-Rheingau	geen notering
R III		De wijnbouwstreek van de Luxemburgse Moezel	geen notering
Rheinfalz-Rheinhessen (Hügelland)	geen notering ⁽¹⁾	Representatieve prijs	geen notering

⁽¹⁾ Overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2682/77 niet in aanmerking genomen notering.

Mededeling van de Commissie overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3831/90 van de Raad van 20 december 1990 houdende toepassing van algemene tariefpreferenties voor het jaar 1991 voor bepaalde industrieproducten van oorsprong uit ontwikkelingslanden (verlengd voor 1993 bij Verordening (EEG) nr. 3917/92)

(93/C 62/03)

Krachtens artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3831/90 ⁽¹⁾, verlengd voor 1993 bij Verordening (EEG) nr. 3917/92 ⁽²⁾, deelt de Commissie mede dat de hieronder vermelde vaste bedragen met nulrecht zijn uitgeput:

Volgnummer	Omschrijving	Oorsprong	Vaste bedragen met nulrecht (Ecu)	Uitputtingsdatum
10.0060	Ammoniumchloride	China	122 000	27. 1. 1993
10.0400	Ureum met een gehalte aan stikstof van meer dan 45 gewichtspersenenten, berekend op het droge kristalwaterrijve produkt	Roemenië	419 000	27. 1. 1993
10.0400	Ureum met een gehalte aan stikstof van meer dan 45 gewichtspersenenten, berekend op het droge kristalwaterrijve produkt	Libië	190 000	21. 1. 1993
10.1110	Elektronenbuizen met verhitte kathode, met koude kathode of met fotokathode: — delen Dioden, transistors en dergelijke halfgeleider-elementen; luminiscentiedioden Elektronische geïntegreerde schakelingen en micro-assemblages	Zuid-Korea	3 820 000	1. 2. 1993

Op de invoer boven deze hoeveelheden of bedragen worden de normale rechten van het gemeenschappelijk douanetarief geheven.

⁽¹⁾ PB nr. L 370 van 31. 12. 1990, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 396 van 31. 12. 1992, blz. 1.

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

Beroep, op 13 januari 1993 ingesteld door Koyo Seiko Co. Ltd tegen Raad van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-10/93)

(93/C 62/04)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 13 januari 1993 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Gemeenschappen door Koyo Seiko Co. Ltd, vertegenwoordigd door J. Buhart en C. Kaplan, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij het advocatenkantoor Arendt & Medernach, Rue Mathias Hardt 8-10.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. Verordening (EEG) nr. 2849/92 van de Raad van 28 september 1992⁽¹⁾ nietig te verklaren, voor zover zij verzoekster raakt;
2. de Raad te verwijzen in verzoeksters kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. De Raad heeft in strijd gehandeld met de artikelen 2, lid 1, en 4, leden 1 en 3, van de anti-dumpingverordening, door definitieve anti-dumpingmaatregelen op te leggen, zonder dat schade of dreiging van schade was vastgesteld:

In de bestreden maatregel wordt duidelijk gesteld, dat hij enkel gebaseerd is op de waarschijnlijkheid „dat de opheffing van de maatregelen opnieuw tot aanzienlijke schade zou leiden”. De anti-dumpingverordening kent geen bepaling, op grond waarvan definitieve anti-dumpingmaatregelen kunnen worden opgelegd op de enkele grond dat het ontbreken van dergelijke maatregelen waarschijnlijk ertoe zou leiden dat „opnieuw aanmerkelijke schade werd geleden”. De waarschijnlijkheid van een zich herhalende schade is derhalve geen geldige rechtsgrondslag voor het opleggen van anti-dumpingrechten. Uit de artikelen 2, lid 1, en 4, lid 1, van de anti-dumpingverordening, gelezen in onderlinge samenhang, volgt dat een anti-dumpingrecht slechts mag worden opgelegd, wanneer de invoer met dumping i) aanzienlijke schade veroorzaakt, ii) aanzienlijke schade dreigt toe te brengen, of iii) een aanzienlijke vertraging bij de vestiging van een bedrijfstak meebrengt. In het onderhavige geval kon niet worden aangetoond, dat de in-

voer met dumping de vestiging van een bedrijfstak van de Gemeenschap vertraagde. Bovendien heeft de Raad in de bestreden maatregel zelfs niet aangeboden om het bewijs te leveren van a) een daadwerkelijke schade of b) een dreiging van schade.

2. De Raad heeft in strijd gehandeld met artikel 2, leden 1 en 4, van de anti-dumpingverordening door definitieve maatregelen op te leggen, wanneer het niet waarschijnlijk is dat opnieuw aanzienlijke schade zal worden geleden:

Dit middel wordt als subsidiair middel aangevoerd. Indien, anders dan verzoekster stelt, ingevolge het Gemeenschapsrecht anti-dumpingmaatregelen mogen worden opgelegd zonder dat er sprake is van daadwerkelijke schade of dreiging van schade, als bedoeld in de anti-dumpingverordening, op grond van het loutere feit dat waarschijnlijk opnieuw aanzienlijke schade zal worden geleden, stelt verzoekster dat de in de bestreden verordening beschreven feiten een dergelijke waarschijnlijkheid niet aantonen.

3. Door het onderzoek voort te zetten en definitieve anti-dumpingrechten op te leggen, hoewel hij wist dat er geen feitelijke schade werd toegebracht of dreigde te worden toegebracht aan de bedrijfstak van de Gemeenschap door de Japanse importen, heeft de Raad zijn bevoegdheden misbruikt:

Verzoekster is van oordeel dat wanneer de Raad de desbetreffende documenten zal overleggen, het duidelijk zal zijn dat de Gemeenschapsinstellingen zich volledig bewust waren van het feit dat de bedrijfstak van de Gemeenschap geen schade had geleden en dat de definitieve maatregelen enkel werden opgelegd om de industrie van de Gemeenschap in een periode van economische recessie te beschermen. Dit doel valt niet binnen de bevoegdheden die de Gemeenschapsinstellingen krachtens de anti-dumpingverordening hebben.

4. Door het onderzoek 41 maanden te laten aanslepen, voordat definitieve maatregelen werden genomen, heeft de Raad in strijd met artikel 7, lid 9, onder a), van de anti-dumpingverordening gehandeld:

Verzoekster stelt dat de Raad niet of niet-toereikend heeft gemotiveerd waarom de in artikel 7, lid 9, onder a), neergelegde tijdslimiet van 1 jaar in casu niet zou gelden.

⁽¹⁾ PB nr. L 286 van 1. 10. 1992, blz. 2.

5. De Raad heeft de hoogte van het recht dat noodzakelijk is om de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade op te heffen, onjuist vastgesteld en daarbij een kennelijke beoordelingsfout gemaakt, zodat hij in strijd met artikel 13, lid 3, van de anti-dumpingverordening heeft gehandeld:

Dit middel wordt subsidiair aangevoerd ten opzichte van het eerste, het tweede en het derde middel. Verzoekster stelt dat indien wordt aangenomen dat de feiten volstonden om een daadwerkelijke schade, dreiging van schade of waarschijnlijkheid van een opnieuw optreden van schade aan te tonen, zodat een definitieve anti-dumpingmaatregel gerechtvaardigd is, de Raad de hoogte van het recht dat noodzakelijk is om een dergelijke schade, dreiging van schade of waarschijnlijkheid van herhaling van schade op te heffen, onjuist heeft vastgesteld.

6. Schending van wezenlijke vormvoorschriften — De Gemeenschapsinstellingen hebben niet aangegeven op grond van welke overwegingen artikel 1, lid 4, van de bestreden verordening is vastgesteld:

Artikel 1, lid 4, van de bestreden verordening is nooit vóór de publikatie van de betrokken verordening met verzoekster besproken. Het recht om te worden gehoord is een fundamenteel rechtsbeginsel dat van toepassing is op onderzoeken die tot de vaststelling van een anti-dumpingmaatregel leiden. Wanneer deze niet worden geëerbiedigd, moet de op grond daarvan vastgestelde maatregel nietig worden verklaard.

7. Schending van artikel 190 EEG-Verdrag — De Raad heeft de bestreden maatregel ontoereikend gemotiveerd.

Verzoek van het Landgericht Kleve van 30 december 1992 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Commerzbank Aktiengesellschaft, filiaal Wesel, en W. Hendriksen-Kieninger

(Zaak C-24/93)

(93/C 62/05)

Het Landgericht Kleve, tweede civiele kamer, heeft bij beschikking van 30 december 1992, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 27 januari 1993, in het geding tussen Commerzbank Aktiengesellschaft, filiaal Wesel, en W. Hendriksen-Kieninger, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Behoort de overeenkomst van borgstelling van het Duitse recht tot de overeenkomsten waarop Richtlijn 85/577/EEG van de Raad van 20 december 1985 betreffende de bescherming van de consument bij buiten verkoopruimten gesloten overeenkomsten (*) volgens artikel 1 van deze richtlijn dient te worden toegepast?

(*) PB nr. L 372 van 31. 12. 1985, blz. 31.

Beroep, op 2 februari 1993 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak C-31/93)

(93/C 62/06)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 2 februari 1992 beroep tegen Koninkrijk België ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, te dezen vertegenwoordigd door Mr. Thomas van Rijn, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Mr. Roberto Hayder, juridische dienst van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk België, door niet binnen de voorgeschreven termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te nemen die nodig zijn om gevolg te geven aan de bepalingen van Richtlijn 90/490/EEG (*) van de Commissie van 25 september 1990 houdende wijziging van een aantal bijlagen bij Richtlijn 77/93/EEG betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen op het grondgebied van de Lid-Staten van voor planten of voor plantaardige producten schadelijke organismen, en van Richtlijn 90/506/EEG (**) van de Commissie van 26 september 1990 tot wijziging van bijlage IV bij Richtlijn 77/93/EEG, niet heeft voldaan aan de krachtens het Verdrag op hem rustende verplichtingen;
2. het Koninkrijk België te veroordelen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 189 EEG-Verdrag verklaart een richtlijn verbindend voor de Lid-Staten voor wat het te bereiken resul-

(*) PB nr. L 271 van 3. 10. 1990, blz. 28.

(**) PB nr. L 282 van 13. 10. 1990, blz. 67.

taat betreft, en legt daarmee de verplichting op, de gestelde aanpassingstermijnen in acht te nemen. Bij het verstrijken van deze termijn op 1 januari 1991 had het Koninkrijk België de noodzakelijke bepalingen ter voldoening aan voornoemde richtlijn niet in werking doen treden. Bovendien werd, nu de omzetting niet ten minste vóór 31 december 1992 is geschied, daardoor de totstandkoming van de interne markt per die datum in gevaar gebracht.

Doorhaling van zaak C-335/91 ⁽¹⁾

(93/C 62/07)

De President van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 1 februari 1993 de doorhaling in het register gelast van zaak C-335/91: Franse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 56 van 3. 3. 1992.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 29 januari 1993

in zaak T-86/91: R. Wery tegen Europees Parlement ⁽¹⁾

(Ambtenaar — Voorwaarden voor toekenning van schooltoelage)

(93/C 62/08)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak T-86/91, R. Wery, ambtenaar van het Europees Parlement, wonende te Arlon (België), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson Sàrl, Rue Glesener 1, tegen Europees Parlement (gemachtigden: J. Campinos en K. Bradley), betreffende een verzoek om nietigverklaring van het besluit om de schooltoelage voor verzoekers kind per 1 april 1990 in te trekken en van het besluit om dienovereenkomstig bedragen op verzoekers bezoldiging in te houden, en, voor zoveel nodig, om nietigverklaring van de algemene uitvoeringsbepalingen betreffende de toekenning van de schooltoelage voor zover daarbij een schoolopleiding met minimaal een bepaald aantal uren theoretisch onderwijs wordt geëist, heeft het Gerecht (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: D. Barrington, President; R. Schintgen en K. Lenaerts, rechters; griffier: B. Pastor, administrateur, op 29 januari 1993 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Verklaart nietig het besluit van het Parlement van 4 februari 1991 om de schooltoelage die verzoeker voor zijn zoon Laurent ontving per 1 april 1990 in te trekken.

⁽¹⁾ PB nr. C 3 van 7. 1. 1992.

2. Verklaart nietig het besluit van het Parlement om ter uitvoering van het besluit van 4 februari 1991 bedragen op verzoekers bezoldiging in te houden.

3. Verwerpt het beroep voor het overige.

4. Verwijst het Parlement in alle kosten van het geding.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 11 februari 1993

in zaak T-22/91: I. Raiola-Denti en anderen tegen Raad van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaar — Intern vergelijkend onderzoek tot „herwaardering” — Besluit van de jury — Schending van de aankondiging van vergelijkend onderzoek — Motivering — Nietigverklaring)

(93/C 62/09)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak T-22/91, I. Raiola-Denti, M.-T. de Cuyper-Pirotte, L. De Nil, E. Diks, A. Forsyth, C. Hendrickx, C. Impens, R. Talloen en D. Vandenameele, ambtenaren van de Raad van de Europese Gemeenschappen, woonachtig te Brussel, vertegenwoordigd door G. Collin en M. Deruyver, advocaten te Brussel, terwijl L. De Nil en E. Diks tijdens de mondelinge behandeling vertegenwoordigd waren door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson Sàrl, Rue Glesener 1, tegen Raad van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: Y. Crétien),

⁽¹⁾ PB nr. C 128 van 18. 5. 1991.

betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de jury in vergelijkend onderzoek B/228 om verzoekers' ambt van de categorie C, rang 1, niet te herwaarderen tot een ambt van categorie B, rang 5, heeft het Gerecht (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: D. Barrington, kamerpresident; K. Lenaerts en A. Kalogeropoulos, rechters; griffier: H. Jung, op 11 februari 1993 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verklaart nietig de verrichtingen na de besluiten tot toelating van de kandidaten tot de examens van het door de Raad georganiseerde interne vergelijkende onderzoek B/228, waarvan de aankondiging is gepubliceerd in de mededeling aan het personeel nr. 100/90 van 26 oktober 1990.*
2. *Verwijst de Raad in de kosten.*

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 28 januari 1993

in zaak T-53/92: M. Piette de Stachelski tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaar — Niet-ontvankelijkheid)

(93/C 62/10)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak T-53/92, M. Piette de Stachelski, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Overijse (België), vertegenwoordigd door M. Slusny en O. Slusny, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij E. Arendt, advocaat aldaar, Rue Mathias Hardt 8-10, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: A.-M. Alves Vieira), betreffende een verzoek om reconstructie van verzoeksters loopbaan alsmede een verzoek om toekenning van schadevergoeding voor de materiële en immateriële schade die verzoekster zou hebben geleden doordat zij met vertraging tot vergelijkend onderzoek COM/B/2/82 is toegelaten, heeft het Gerecht (Derde Kamer), samengesteld als volgt: J. Biancarelli, kamerpresident; B. Vesterdorf en R. García-Valdecasas, rechters; griffier: H. Jung, op 28 januari 1993 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
2. *Elk van partijen zal de eigen kosten dragen.*

⁽¹⁾ PB nr. C 219 van 26. 8. 1992.

Beroep, op 20 januari 1993 ingesteld door Schöller Lebensmittel GmbH & Co. KG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-9/93)

(93/C 62/11)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 20 januari 1993 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Schöller Lebensmittel GmbH & Co. KG, vertegenwoordigd door M. U. Scholz, advocaat te Nürnberg, en R. Bechtold, advocaat te Stuttgart, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Loesch & Wolter, advocaten aldaar, Rue Zithe 8.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 23 december 1992 (zaken IV/31.533 en IV/34.072) krachtens artikel 174, eerste alinea, EEG-Verdrag nietig te verklaren;
- de Commissie krachtens artikel 87, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht te verwijzen in de door de procedure aan verzoekster opgekomen kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In de bestreden beschikking heeft de Commissie vastgesteld, dat de door verzoekster met detailhandelaren gesloten overeenkomsten met een exclusiviteit met betrekking tot de verkooppunten in strijd zijn met artikel 85, lid 1, EEG-Verdrag (artikel 1) en heeft daarvoor de vrijstelling ex artikel 85, lid 3, geweigerd (artikel 2); zij heeft verzoekster verplicht, de wederverkopers met dergelijke nog lopende overeenkomsten van deze beschikking op de hoogte te brengen (artikel 3) en haar tot 31 december 1997 verboden, dergelijke overeenkomsten te sluiten (artikel 4).

1. De exclusieve afnameverplichting en het concurrentieverbod in de SLG-overeenkomst betreffende de levering van consumptie-ijs zijn slechts in strijd met artikel 85, lid 1, EEG-Verdrag, wanneer de mededinging en de handel tussen Lid-Staten daardoor merkbaar ongunstig worden beïnvloed. De gecumuleerde effecten van dergelijke overeenkomsten van de betrokken producent of netten van overeenkomsten van andere producenten kunnen daarbij slechts als een van de omstandigheden worden gezien die bij de beoordeling van de merkbaarheid in aanmerking moeten worden genomen.
2. Bij de beoordeling van de merkbaarheid is de markt voor consumptie-ijs in de gehele Gemeenschap van belang, niet de markt van industrieel bereid „klein-ijs” in alle distributiekanaalen, met uitzondering van de leveringen aan huis. Op dit punt is het consumenten-oogpunt doorslaggevend. Voor de consument bestaat

er geen principieel verschil tussen industrieel en ambachtelijk ijs; het maakt ook geen onderscheid tussen distributiekkanalen, aanbiedingsvormen of verpakingsgrootten.

3. De gekritiseerde bindingen betreffen leverhoeveelheden die een minimaal aandeel op de Europese markt voor consumptie-ijs hebben en een aandeel van 3,2 % op de Duitse markt voor consumptie-ijs. Doch ook bij een strikter afgebakende markt is er slechts sprake van een bindingsgraad van hooguit circa 12 %.
4. Deze bindingsgraad zegt niets over de betroffen tijdvakken. De gemiddelde looptijd van de overeenkomsten bedraagt slechts ongeveer een jaar. Jaarlijks wordt ongeveer een derde van alle bindingsovereenkomsten beëindigd en kan door concurrenten daarnaar worden gedongen.
5. Is de merkbaarheidsgrens overschreden, dan kan de toepassing van artikel 85, lid 1, EEG-Verdrag slechts in aanmerking komen voor bindingen in de sector die boven de merkbaarheidsgrens ligt.
6. De overeenkomsten betreffende de levering van consumptie-ijs vallen onder de groepsvrijstelling van Verordening (EEG) nr. 1984/83. Zij zijn niet voor „onbepaalde duur” gesloten in de zin van deze overeenkomst.
7. De Commissie is gebonden aan haar „comfort letter” van 20 september 1985. De in de aanmelding opgegeven feiten waren in overeenstemming met de destijds geldende voorschriften voor formulier A/B en waren volledig; de feitelijke omstandigheden zijn sindsdien niet sterk gewijzigd.
8. Aan de voorwaarden van artikel 85, lid 3, EEG-Verdrag is voldaan. De leveringsovereenkomsten leiden namelijk tot een verbetering van de verdeling van de produkten, in het bijzonder doordat een algemene en regelmatige verzorging wordt verzekerd. Een billijk aandeel van de voordelen komt de gebruikers ten goede. Alle overeengekomen mededingingsbeperkingen zijn onmisbaar voor het bereiken van deze voordelen. Er is geen sprake van een uitschakeling van de mededinging, in het bijzonder gelet op de geringe bindingsgraad en de intensiteit van de concurrentie.
9. De artikelen 3 en 4 van het dispositief van de beschikking hebben geen rechtsgrondslag.

**Beroep, op 21 januari 1993 ingesteld door X tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(Zaak T-10/93)

(93/C 62/12)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 januari 1993 beroep ingesteld te-

gen Commissie van de Europese Gemeenschappen door X, vertegenwoordigd door N. Leclerc-Petit, advocaat te Montpellier (Frankrijk), domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij F. Prüm, advocaat aldaar, Avenue Guillaume 13b.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het Directoraat-generaal Personeelszaken van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, verzoeker ter kennis gebracht op 16 maart 1992, waarbij het op 28 november 1991 door de raadgevend arts uitgebrachte advies inzake verzoekers lichamelijke ongeschiktheid is bevestigd en aan verzoekers sollicitatie naar de functie van administrateur bij de Commissie op grond van artikel 28, onder e), Ambtenarenstatuut geen gevolg is gegeven;
- het afwijzend besluit van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 9 oktober 1992 nietig te verklaren;
- de contractuele verantwoordelijkheid van de Commissie vast te stellen;
- de Commissie te veroordelen om verzoeker ter vergoeding van morele schade een bedrag van 50 000 Ffr. te betalen;
- de Commissie in de kosten van het geding te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker bestrijdt het besluit van de Commissie om hem niet in dienst te nemen. Dit besluit berust op een negatief advies van de medische dienst van de Instelling, gegeven op basis van de door verzoeker vrijwillig afgelegde verklaring dat hij seropositief is.

Verzoeker heeft verklaard seropositief te zijn, zonder dat hij daartoe verplicht was. Wanneer de raadgevend arts en het Medisch Comité zich over de lichamelijke geschiktheid van een sollicitant moeten uitspreken op basis van de verklaring die deze aflegt omtrent zijn seropositiviteit of seronegativiteit, spreken zij een subjectief, aleatoir oordeel uit, dat in ieder geval niet betrouwbaar is. Toch leidt dit tot ongelijkheid van sollicitanten als verzoeker ten opzichte van sollicitanten die weigeren zich aan een test te onderwerpen, doordat de beoordeling van de arts afhangt van de goede trouw der sollicitanten.

Onder die omstandigheden is de niet-aanstelling van verzoeker discriminerend en in strijd met de eerbiediging van het privé-leven, beginselen die zijn neergelegd in de artikelen 14 en 8 van het Europees Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Volgens verzoeker is er in casu sprake van miskennis van zijn rechten op bescherming van zijn gezondheid en keuze van zijn levenswijze en van zijn

recht op gelijke kansen als onbesmette personen om de functie uit te oefenen waarvoor hij met goed gevolg het examen van vergelijkend onderzoek COM/A/696 heeft afgelegd.

Het standpunt van de Commissie berust op onjuiste, ongegronde en niet ter zake dienende overwegingen. Aangezien verzoeker pas in het stadium verkeert waarin hij seropositief is, kan hij niet als ziek worden beschouwd. Bovendien is het volkomen uit de lucht gegrepen om te stellen, dat de vereisten en de omgeving van verzoekers vermoedelijke plaats van tewerkstelling in een ontwikkelingsland evenals de gebrekkige plaatselijke infrastructuur elementen zijn waarmee eveneens rekening moet worden gehouden. Verzoeker is thans als onderzoeker in Mexico werkzaam, welke functie zonder meer vergelijkbaar is met die welke hem als gespecialiseerd administrateur bij de Commissie zou zijn aangeboden.

**Beroep, op 1 februari 1993 ingesteld door B. Keller tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(Zaak T-11/93)

(93/C 62/13)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 1 februari 1993 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door B. Keller, te Wezembeek-Oppem (België), vertegenwoordigd door M. Slusny, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij E. Arendt, advocaat aldaar, Rue Mathias Hardt 8-10.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

1. het besluit van 10 september 1992 houdende indeling in rang B 5/4 nietig te verklaren;
2. verzoekster in rang B 3/6 in te delen;
3. wat betreft de financiële vergoeding van de materiële en immateriële schade die verzoekster ten gevolge van de vele fouten van jury's heeft geleden, begroot verzoekster haar schade op 2 500 000 Bfr., onder voorbehoud van vermeerdering in de loop van het geding;
4. de Commissie te veroordelen tot betaling van rente ad 8 % over het schadebedrag;
5. de Commissie in de kosten van het geding te verwijzen;
6. in deze omstandigheden — en onder uitdrukkelijk voorbehoud — zal verzoekster een verzoek als bedoeld in artikel 90 Ambtenarenstatuut indienen bij het tot aanstelling bevoegde gezag om jegens haar een besluit te nemen, in het bijzonder om haar een financiële vergoeding toe te kennen voor de materiële en immateriële schade die, onder voorbehoud van vermeerdering, wordt begroot op het forfaitaire bedrag van 2 500 000 Bfr., met rente vanaf de datum van indiening van het verzoek.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster bestrijdt het besluit van verweerster, waarbij zij werd ingedeeld in rang B 5.

Tot staving van haar beroep verwijst zij naar verschillende arresten van het Hof en het Gerecht met betrekking tot vergelijkend onderzoek COM/B/2/82, alsmede naar het in de voorafgaande klacht ontwikkelde betoog.

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van handelsnormen voor bepaalde melkvetten en andere vetten dan melkvetten alsmede voor uit plantaardige en dierlijke produkten samengestelde vetten

(93/C 62/14)

COM(93) 60 def.

(Door de Commissie krachtens artikel 149, lid 3, van het EEG-Verdrag ingediend op 16 februari 1993)

Naar aanleiding van het advies dat het Europese Parlement in zijn zitting van 19 november 1992 heeft uitgebracht over het op 22 januari 1992 door de Commissie bij de Raad ingediend voorstel voor een verordening tot vaststelling van handelsnormen voor bepaalde melkvetten en andere vetten dan melkvetten alsmede voor uit plantaardige en dierlijke produkten samengestelde vetten, heeft de Commissie, op grond van artikel 149, lid 3, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, besloten bovengenoemd voorstel als volgt te wijzigen:

1. In de derde overweging wordt het volgende zinsdeel geschrapt:

„dat deze diversificatie vooral aan de uit verschillende vetten, waaronder melkvet, samengestelde vetten ten goede komt, met als gevolg dat het boterverbruik daalt”.

2. In de vierde overweging wordt het woord „bovenbedoelde” vervangen door de woorden „in deze verordening bedoelde”.

3. In de dertiende overweging wordt het zinsdeel „met een ander vetgehalte dan ten minste 20 en ten hoogste 95 gewichtspercenten ongemoeid laat” vervangen door „die niet binnen de werkingssfeer van deze verordening vallen in principe ongemoeid laat”.

4. Artikel 2, lid 2, wordt gelezen:

„2. Slechts de in artikel 1 omschreven produkten die aan de in bijlage II vastgestelde eisen voldoen, mogen hetzij rechtstreeks, hetzij via restaurants, klinieken, kantines en andere soortgelijke inrichtingen, aan de eindverbruiker worden geleverd of afgestaan.”.

5. In artikel 7, tweede alinea, wordt de zin „De Raad kan, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen in afwijkingen

voorzien om met de bijzondere situatie van sommige derde landen rekening te houden” geschrapt.

6. In bijlage II, deel A, eerste kolom, wordt het zinsdeel „voor zover zij noch van plantaardige, noch van dierlijke anders dan van zuiveloorsprong zijn” vervangen door „voor zover zij niet worden gebruikt om enig bestanddeel van de melk geheel of gedeeltelijk te vervangen”.

7. In bijlage II, deel A, derde kolom, tweede alinea, worden na de woorden „Het produkt dat” de woorden „uitsluitend en rechtstreeks” ingevoegd.

8. In bijlage II, deel A, tweede kolom, wordt onder nummer 2 het volgende, nieuwe nummer 2.a) ingevoegd:

„2.a) Gerecombineerde boter”.

9. In bijlage II, deel A, derde kolom, wordt onder de tweede alinea, naast het nieuwe nummer 2.a), de volgende nieuwe alinea ingevoegd:

„Het door een recombinatieprocédé uit melk, room, boter, watervrij melkvet, botervet of boterconcentraat verkregen produkt met een melkvetgehalte van ten minste 80 en minder dan 90 % en een gehalte aan water van ten hoogste 16 % en aan droge en vetvrije, van melk afkomstige stof van ten hoogste 2 %. Er kan een fractioneringsprocédé worden toegepast.”.

10. In bijlage II, in fine, wordt de volgende zin toegevoegd:

„Het melkvetgehalte van de produkten mag uitsluitend door middel van fysieke procédés worden gewijzigd. Voor boter als bedoeld in deel A, tweede kolom, nr. 2, is evenwel geen enkele wijziging toegestaan.”.

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Studies in de Visserijsector

(93/C 62/15)

Volgens Verordening (EEG) nr. 3760/92 van de Raad (¹), tot invoering van een communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur worden de maatregelen met het oog op de realisatie van de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid en met name die voor een rationele en verantwoorde exploitatie van de bestanden op duurzame basis, opgesteld in het licht van biologische, sociaal-economische en technische analyses.

Hierbij wordt een oproep gedaan voor voorstellen voor studies die de Commissie betere gegevens verschaffen met het oog op verdere wetgeving in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

De Commissie verzoekt deskundigen, onderzoeksinstituten en andere ter zake bevoegde instanties voorstellen in te dienen voor studies op de hierna genoemde gebieden. Ten einde de samenwerking op wetenschappelijk gebied te stimuleren, zal de Commissie de voorkeur geven aan voorstellen voor studies waarbij partners uit meer dan één Lid-Staat betrokken zijn.

Er kunnen voorstellen worden ingediend voor de volgende gebieden:

1. Bio-economische analyse ter ondersteuning van het Gemeenschappelijk visserijbeleid (begrotingslijn B2-234; 4 000 000 ecu)

In Verordening (EEG) nr. 3760/92 van de Raad is sprake van nieuwe beheersinstrumenten, meer in het bijzonder van rechtstreekse beperking van de visserij-inspanning en de toepassing van meerjarige programma's, eventueel voor meerdere soorten (multispecies), voor de vangstbeperkingen. Met het oog hierop is verder onderzoek nodig. Voor de bescherming van jonge vis is nog meer kennis vereist over een aantal aspecten van de selectiviteit van vistuig. Wanneer dat mogelijk is moet ook het economische effect van deze beheersinstrumenten worden geëvalueerd.

Er wordt prioriteit gegeven aan de volgende onderwerpen:

- 1.1. Kwantificering van het verband tussen visserijmortaliteit en visserij-inspanning; de visserij-inspanning moet voor de verschillende takken van visserij, de verschillende vissoorten en de verschillende soorten vistuig, worden uitgedrukt als een functie van capaciteit en activiteit.

- 1.2. Evaluatie, voor individuele gevallen, van de voor- en nadelen van het gebruik van multispecies en/of meerjarige TAC's (totaal toegestane vangsten) als beheersmaatregel.
- 1.3. Effecten op korte en langere termijn, zowel uit biologisch als economisch oogpunt, van beheersmaatregelen die gericht zijn op de verbetering van het visserijpatroon. Met name het effect van een verhoging van de maaswijdte van gesleept vistuig in de gebieden 2 (tot 120 mm) en 3 (tot 80 mm), met inbegrip van het gebruik van netdelen met vierkante mazen.
- 1.4. Verschillen in de selectiviteitsparameters van gesleept vistuig naargelang van het geografische gebied. Inter- en intraspecifieke selectiviteit van staand vistuig. Factoren die van invloed zijn op de selectiviteit en de efficiency van staand vistuig, rekening houdend met het type materiaal, de vorm van en de voorzieningen aan netten. Spookvisserij (Ghost fishing) en daarmee samenhangende aangelegenheden.
- 1.5. Bijvangst en teruggooi (discards), met name bij gebruik van staand vistuig en van pelagische sleepnetten. Oorzaken, gevolgen en oplossingen.
- 1.6. Analyse van de efficiency van de huidige strategieën, met inbegrip van economische stimulansen, om selectieve visserij te bevorderen. Nieuwe aanpakmogelijkheden en te verwachten effecten daarvan.
- 1.7. Analyse van het rendement van de investeringen in de Europese visserij en van het effect van overheidsbeleid en nieuwe technieken.
- 1.8. Ontwikkeling van zo volledig (comprehensive) en tegelijk zo gedetailleerd (disaggregated) mogelijke gegevensbestanden, per vloot en per gebied, voor andere homogene gebieden dan de Noordzee. Coördinatie van het verzamelen van gegevens die uit biologisch en economisch standpunt nuttig zijn voor evaluatie van de bestanden.
- 1.9. Populatiodynamiek van commercieel belangrijke soorten waarover weinig of geen gegevens beschikbaar zijn.

2. Bescherming van mariene soorten (begrotingslijn B2-235; 1 000 000 ecu)

Betere kennis van het effect van de visserij op het milieu, en met name op de mariene soorten die geen doelsoorten van de visserij zijn, is nodig om te kunnen komen tot een verantwoorde exploitatie van de mariene hulpbronnen. De resultaten van studies op dit gebied zullen bijdragen tot het formuleren van voorschriften om de situatie van

(¹) PB nr. L 389 van 31. 12. 1992.

het mariene milieu te verbeteren, zoals de vaststelling van gebieden waar niet of slechts in zeer beperkte mate zal mogen worden gevist.

Er wordt prioriteit gegeven aan de volgende onderwerpen:

- 2.1. Kwantificering en in kaart brengen van de bijvangst en/of de teruggooi (discards), bij de visserij met traditioneel vistuig, van alle soorten die commercieel weinig of niet belangrijk zijn.
- 2.2. Kwantificering en in kaart brengen van de bijvangst van zeezoogdieren, zeereptielen en zeevogels, met name bij het gebruik van staand en omsluitend vistuig (bv. kieuwnetten, schakels, drijfnetten, beuglijnen, ringzegens, enz.).
- 2.3. Effect van het vissen op onderling afhankelijke soorten.
- 2.4. Evaluatie van de rechtstreekse effecten van vistuig op de bodem en het benthos.

3. Specifieke acties voor de Middellandse Zee (begrotingslijn B2-2303; 3 000 000 ecu)

Verordening (EEG) nr. 3499/91⁽¹⁾ vormt een communautair kader voor studies en proefprojecten in verband met de geleidelijke totstandbrenging van een communautaire regeling voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden in de Middellandse Zee. Rekening houdende met de prioriteiten die zijn vastgesteld in die verordening en met het oog op een betere benutting van het budget zal de voorkeur worden gegeven aan de volgende werkzaamheden:

- 3.1. Organisatie van studiebijeenkomsten, met name voor jonge wetenschapsmensen, over de evaluatie van visbestanden.
- 3.2. Organisatie van studiebijeenkomsten inzake de methodiek voor het verzamelen van biologische gegevens voor biologische evaluaties per soort.
- 3.3. Het gebruik van niet aan de visserij gebonden methoden voor de evaluatie van demersale bestanden. Grootchalige onderzoeken met de bodemtrawl; het opstellen van een EO-gegevensbank van cijfers over het voorkomen van vis per statistisch vak.

4. Algemene informatie

De voorstellen moeten uiterlijk 21. 4. 1993 om 17.00 uur op onderstaand adres zijn ingediend. De Commissie behoudt zich het recht voor om voorstellen die na deze termijn zijn ontvangen niet te beoordelen.

De maximumtermijn voor de uitvoering van een project is drie jaar. Het is echter mogelijk dat de voorkeur wordt gegeven aan projecten van kortere duur.

Details over de procedures voor het indienen van voorstellen en over het contract dat zal worden gesloten met indieners wier voorstel wordt geaccepteerd, worden op verzoek verstrekt door de diensten van de Commissie. Voor alle verdere inlichtingen over deze oproep kunt zich wenden tot:

— Commissie van de Europese Gemeenschappen, Directoraat-generaal Visserij, eenheid „Instandhouding” (DG XIV/C/1), Wetstraat 200, B-1049 Brussel, tel. (32-2) 295 94 35/295 92 05, telefax (32-2) 296 60 46.

⁽¹⁾ PB nr. L 331 van 3. 12. 1991.

